

‘Aan de rand van de hemel – Visioenen’

Verslag bezoek tentoonstelling in Museum Krona,
13 maart 2024

Met een 25-tal belangstellenden verzamelden we ons in de educatieve ruimte van Museum Krona, waar we ontvangen werden met koffie, thee en een speciaal gebakje. Dat gebakje verwijst naar de kroon die de Birgittinessen dragen. Die kroon bestaat uit twee

kruislings over het hoofd gedragen banden -

van oor tot oor en van voorhoofd tot achterhoofd -, bijeengehouden door een band rondom het hoofd. De stichtster van de kloosterorde, Birgitta van Zweden, droeg als eerste deze ‘kroon’. Krona is ook het Zweedse woord voor kroon.

Die kroon is ook de reden dat het museum een paar jaar geleden van naam veranderd is. Voorheen heette het *Museum voor religieuze kunst*, maar na een grondige verbouwing en heroriëntatie op de missie is de naam veranderd in *Museum Krona*.

In 2023-2024 viert het museum zijn 50-jarig bestaan. Met de expositie *Aan de rand van de Hemel. Visioenen* wordt via Birgitta van Zweden teruggegaan tot de bron van het abdijcomplex waar het museum deel van uitmaakt en gezocht naar een betekenisvolle verbinding met het heden. Bij deze tentoonstelling kregen we een rondleiding van twee vrijwilligers.

Voor de tentoonstelling *Aan de rand van de hemel: Visioenen* is gekozen om uitsluitend werk van vrouwelijke kunstenaars te tonen. Zij combineert oude religieuze kunst – middeleeuwse handschriften, getuigenissen van visionairs en collecties van musea en bibliotheken – met hedendaagse kunst. We zien multimedia-installaties, bruidsjurken, parfums en schilderijen van toonaangevende vrouwelijke kunstenaars afkomstig van over de hele wereld.

In de middeleeuwen betekende visioen: een bovennatuurlijk verschijnsel, droombeeld, het zien van personen, zaken, enz. die op een natuurlijk manier niet te zien zijn. Sommige religieuzen, zoals Hildegard van Bingen en Birgitta van Zweden, zagen zulke beelden vaak na een leven van ascese. Hoe hun visioenen eruitzagen, weten we omdat ze die beschreven hebben of er afbeeldingen van hebben gemaakt. Zo waren er afbeeldingen van de visioenen van Hildegard van Bingen uit haar boek *Scivias* op de tentoonstelling te zien.

Bij de hedendaagse kunstenaressen is eerder sprake van visionairiteit: het verbeelden van een (toekomst)beeld of ideaalbeeld van de wereld.

Een voorbeeld was meteen aan het begin van de tentoonstelling: Een reusachtige mantel of tent met aan de buitenkant afbeeldingen van het leven en binnenin een liggende figuur die de dood verbeeldde.

Een ander voorbeeld was een serie mantels die kunstenaar Fiona Lutjenhuis in opdracht van het museum maakte. Die zijn bedrukt met kosmische, buitenaardse motieven. Deze zijn geïnspireerd op de ervaringen van haar ouders die eind jaren '90 deel uitmaakten van een meditatiecentrum waar deelnemers werden opgeleid om verlicht te raken.

Mij viel ook een reusachtige bronzen kop van een rund op, met enorme horens met op de plaats van het voorhoofd een relikwie van een vergulde mini-kerstgroep achter een glazen deksel.

Ook waren er schilderijen te zien met vrouwen van vroeger die visioenen kregen, zoals o.a. Jeanne d'Arc en Theresa van Avila. Daarnaast was er bijvoorbeeld tentoongesteld een beeld dat Christus voorstelde nadat hij van het kruis was afgenomen. Dat beeld speelt nog steeds een rol in de paasrituelen van de zusters die nu in het klooster in Uden wonen.

Wat opviel was de veelheid aan materialen waaruit de kunstwerken gemaakt waren: textiel, touw, gips, schilderwerk, borduurwerk, keramiek metaal.

Onze zeer deskundige gidsen vertelden uitgebreid over al deze kunstwerken. De rondleiding zou een uur duren, maar pas na ruim anderhalf uur beëindigden ze hun verhaal.

Aansluitend streken sommigen van ons nog even neer in De Rafter, het gezellige museumcafé, voor een versnapering. Na deze inspirerende middag liepen we door de strak aangelegde kruidentuin terug naar onze auto.

Tekst: Janine Roeffen

Foto's: Alphons Raaijmakers (en anderen)

**Koffie met een
'Kroontje'**

**Klok
Guido Geelen**

